

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci o odvolaní žalobcu: **S. A. B., s.r.o.**, ul. S., Ž., IČO: X., *zastúpený JUDr. D. V., advokátom so sídlom ul. J.*, M. proti žalovanému: **Národný inšpektorát práce**, Masarykova 10, Košice, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/53/2009-43 zo 16.02.2010 vo výroku o trovách konania takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/53/2009-43 zo 16.02.2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného, ktorým zmenil výrok rozhodnutia Inšpektorátu práce Žilina, č. k. 151/2006-IZA-2.3/pok/R/2 z 21.04.2009 (v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty tak, že uložil pokutu vo výške 200,- Eur za porušenie povinností vyplývajúcich z § 129 ods. 1 ZP.) a krajský súd vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd v zrušujúcom rozsudku dôvodil tým, že vo vzťahu k oprávnenosti uloženia pokuty bol správne zistený skutkový stav a samotné uloženie pokuty za zistené porušenie pracovno-právneho predpisu bolo v súlade so zákonom. Žalovaný však procesne pochybil, keď zmenil výšku pokuty bez toho, aby si ozrejmil, akú výšku pokuty prvostupňový orgán uložil a odstránil zrejmu nesprávnosť jeho rozhodnutia v číselnom vyjadrení výšky pokuty. Krajský súd súčasne nepriznal žalobcovi náhradu trov konania s poukazom na to, že podľa ust. § 250k ods. 1 OSP druhá veta, môže tiež súd rozhodnúť, že sa náhrada trov konania celkom alebo sčasti nepriznáva, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Je nesporné, že rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo zrušené z dôvodu procesného pochybenia žalovaného, pričom žalobca nenamietal v žalobných dôvodoch porušenie pracovno-právnych predpisov jeho protiprávnym konaním, ktoré bolo zo strany žalovaného jednoznačne preukázané. Možno potom povedať, že súd zrušil napadnuté rozhodnutie nie na základe nesprávneho

skutkového zistenia a právneho záveru zo strany žalovaného, ale len z dôvodu neurčitosti výroku rozhodnutia, ktorý vyplýva z rozporu medzi numerickým a slovným vyjadrením výšky pokuty. Toto bolo jediné pochybenie žalovaného a v novom konaní podľa krajského súdu vzhľadom na nesporný skutkový stav bude opätovne rozhodované o uložení sankcie. V týchto okolnostiach videl súd dôvody hodné osobitného zreteľa a v zmysle uvedeného je toho názoru, že boli splnené podmienky ust. § 250k ods. 1 druhá veta, preto nepriznal žalobcovi trovy konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania. Poukázal na to, že splnil procesné predpoklady podľa § 250k ods. 1 OSP pre priznanie náhrady trov a nejestvujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre ich nepriznanie. Spor vyvolal žalovaný svojím nesprávnym konaním a žalobca len poukázal na protizákonné rozhodnutie správnych orgánov. Žiadal priznať náhradu trov za zaplatený súdny poplatok 66,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,36 Eur.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal prvostupňový rozsudok vo výroku o trovách konania v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu o nepriznaní trov konania je dôvodné.

Krajský súd sa vyporiadal so všetkými dôvodmi žaloby a o. i. konštatoval nedôvodnosť podstatnej časti žaloby. Neuznal tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je neplatným právnym úkonom a že zmenou rozhodnutia bola porušená zásada neuloženia prísnejšej sankcie, než akú uložil prvostupňový orgán.

Pokiaľ krajský súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie, krajský súd jednoznačne konštatoval formálnosť pochybenia vo výroku rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktoré odvolací orgán neodstránil len čiastočne.

Nepochybným však zostalo skutkové zistenie a právne závery o dôvodnosti uloženia sankcie pre porušenie pracovno-právnych predpisov žalovaným. Za tejto situácie nemožno krajskému súdu vytknúť, že nepriznal náhradu trov konania žalobcovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré podrobne v dôvodoch rozhodnutia uviedol. Odvolací súd len poznamenáva, že aj sám žalobca mohol prvostupňový správny orgán upozorniť na zrejmu nesprávnosť rozhodnutia (rozpor v numerickom a slovnom vyjadrení výšky sankcie) a sám z povahy vecí po 01.01.2009 mohol vykonať prepočet sankcie zo Sk na Eur. Dôvodom podania žaloby však nebola len a výlučne uvedená zrejma nesprávnosť, ale vecný nesúhlas so samotným uložením pokuty, čo bolo aj podľa odvolacieho súdu prvotnou motiváciou sporu.

Z týchto dôvodov odvolací súd prvostupňové rozhodnutie vo výroku o trovách konania potvrdil. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí (§ 250k á contr. OSP)

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková